

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX02JDRCK
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
140 21

Č. j. MV- 36423-94/P-2013

Praha 28. července 2015
Počet listů: 1
Přílohy: 1/pdf

Žádost o poskytnutí informace (podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím - zaslání požadovaného materiálu)

Odboru právnímu Ministerstva vnitra byla doručena Vaše žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a to kopie rozhodnutí správního soudu ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6A 297/2011.

V příloze Vámi požadovanou informaci zasíláme.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru

v. z. Mgr. Monika Henyšová
podepsáno elektronicky

Vyřizuje: JUDr. Hana Trnková
tel. č.: 974 816 755

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce:

zastoupen JUDr. Robertem Kučerou, advokátem, se sídlem Dukelských hrdinů 29/471, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.7.2011, č.j.: MV-15182-8/ODK-2011,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** nárok na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále „správní orgán prvního stupně“ nebo „povinný subjekt“) ze dne 25.5.2011, č.j.: 108273/2011/KUSK, sp.zn. SZ_202066/2010/KUSK/61 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla částečně odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informace.

Žalobce předně uvedl, že výrok napadeného rozhodnutí je zmatečný, neboť se v něm uvádí, že napadené rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje se zamítá a zároveň, že

se potvrzuje. Z odůvodnění rozhodnutí vydaného žalovaným je však zřejmé, že žalovaný se domnívá, že by bylo na místě odvoláním napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdit a to v zásadě z toho důvodu, že informacemi požadovanými žalobcem správní orgán prvního stupně nedisponuje. S tím žalobce vyjádřil nesouhlas. Dle jeho názoru, pokud by Krajský úřad Středočeského kraje nedisponoval informacemi, kolik činí prokazatelná ztráta na daných linkách, pak by nemohl ani zkontrolovat, zdali společností _____ požadovaná veřejná podpora byla v souladu s právními předpisy a smlouvou uzavřenou se Středočeským krajem. Přičemž společnost _____ byla povinna dle § 4 nařízení vlády č. 493/2004 Sb. si prokazatelnou ztrátu sama vypočítat a tuto doložit Středočeskému kraji. Již z toho je zřejmé, že Krajský úřad Středočeského kraje musí danými informacemi disponovat, byť nevyplyvají z příslušné smlouvy uzavřené se společností _____. Dané informace ovšem musí vyplývat z propočtů a dokladů, které je společnost _____ povinna k žádosti o výplatu veřejné podpory dokládat. Toto ustanovení § 2 daného nařízení vlády v žádném případě nevylučuje. Dále žalobce uvedl, že pouhý odkaz Krajského úřadu Středočeského kraje na § 2 nařízení vlády č. 493/2004 Sb. ve spojení s odkazem na smlouvu uzavřenou se společností _____ nemůže postačovat k tomu, aby bylo možné konstatovat, že neexistence informací byla dostatečně prověřena, když Krajský úřad Středočeského kraje nikdy nevysvětlil, jak ověřuje správnost výše vyplácené veřejné podpory a jak si může učinit představu o nutnosti a potřebě danou linku dotovat. Žalobce konstatoval, že není schopen označit přesně zdroj, z něhož by bylo možné požadované informace získat, nicméně je zřejmé, že s nimi musí Krajský úřad Středočeského kraje disponovat, aby mohl posoudit, je-li nutné danou linku dotovat a musí být schopen podle takových informací i posoudit, je-li výše vyplácené veřejné podpory v pořádku.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. K námitce žalobce týkající se zmatečnosti výroku napadeného rozhodnutí, jenž zněl „*Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. května 2011, č.j. 108273/2011/KUSK, sp. zn. SZ_202066/2010/KUSK/61, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje*“ žalovaný uvedl, že se jednalo o zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí. Žalovaný rozhodl o odstranění této nesprávnosti z moci úřední, a to svým rozhodnutím pod č.j.: MV-15182-12/ODK-2011 ze dne 5.12.2011. K námitce žalobce týkající se dostatečného prokázání neexistence požadovaných informací, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména na bod III./A a bod III./B. V obecné rovině se žalovaný zabýval problematikou „neexistence požadovaných informací“ i v bodě IV. napadeného rozhodnutí. Z obsahu napadeného rozhodnutí tedy lze mimo jiné dovodit, že smlouvy o závazku veřejné služby (alespoň ty, které se vztahují k předmětné věci) jsou uzavírány na soubor linek, nikoliv na jednotlivé linky. Rozpočítání celkové částky na jednotlivé linky, tedy požadavek uvedení přibližné kalkulace ze strany povinného subjektu (resp. jeho odhad), jde nad rámec jeho zákonných povinností.

Podáním ze dne 6.1.2012 zaslal žalobce soudu repliku k vyjádření žalovaného. Uvedl, že pokud jde o poukaz žalovaného na opravné rozhodnutí vydané žalovaným dne 5.12.2011, č.j.: MV-15182-12/ODK-2011, nelze dle jeho názoru zmatečnost výroku napadeného rozhodnutí tímto opravným usnesením zhojit, neboť se nejedná o zřejmou nesprávnost. Dále konstatoval, že snaha Středočeského kraje opakovaně odmítat sdělení, v jaké výši je veřejná podpora připadající na dané linky poskytována, ho pouze utvrzuje v tom, že tento nemá zájem, aby byla výše veřejné podpory týkající se daných linek známa, a skrývá se za možnost uzavřít příslušnou smlouvu na soubor linek a tím zakrýt zjevně nehospodárné nakládání s veřejnými prostředky.

Ze správního spisu, jenž byl předložen soudu žalovaným správním orgánem, vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobce žádal po Krajském úřadu Středočeského kraje poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o informacích“). Žalobce žádal o sdělení výše veřejné podpory poskytované Středočeským krajem obchodní společností _____ na vnitrostátní autobusové lince č. 310 612 Rakovník – Nové Strašecí – Praha, a to celkovou částku v roce 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010 (do 30.11.2010). Dále žalobce žádal o sdělení celkového počtu kilometrů, které byly na této lince obchodní společností _____ dotovány, a to celkový počet v roce 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010 (do 30.11.2010). Dále žalobce žádal o sdělení výše veřejné podpory poskytované Středočeským krajem obchodní společností _____ na vnitrostátní autobusové lince č. 310 610 Rakovník – Nové Strašecí – Praha, a to celkovou částku v roce 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010 (do dne doručení této žádosti). Dále žádal o sdělení celkového počtu kilometrů, které byly na této lince obchodní společností _____ dotovány, a to celkový počet v roce 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010 (do 30.11.2010).

O této žádosti nejprve rozhodl Krajský úřad Středočeského kraje rozhodnutím ze dne 7.1.2011, č.j.: 202066/2010/KUSK a rozhodnutím ze dne 10.3.2011, č.j.: 051677/2011/KUSK. Proti oběma shora uvedeným rozhodnutím podal žalobce odvolání, na jejichž základě byla obě prvostupňová rozhodnutí žalovaným zrušena a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení. Správní orgán prvního stupně následně vypracoval rozhodnutí ze dne 25.5.2011, č.j.: 08273/2011/KUSK, sp.zn. SZ_202066/2010/KUSK/61, kterým žádost částečně odmítl, a to v části, ve které žalobce žádal o sdělení výše částek zaplacených dopravci _____ ve shora uvedených letech za provozování shora uvedených linek. Jednalo se tedy o výši veřejné podpory poskytované Středočeským krajem obchodní společností _____ na vnitrostátní autobusové lince č. 310 621 Rakovník – Nové Strašecí – Praha, a to celkovou částku v roce 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010 (do 30.11.2010) a o výši veřejné podpory poskytované Středočeským krajem obchodní společností _____ na vnitrostátní autobusové lince č. 310 610 Rakovník – Nové Strašecí – Praha, a to celkovou částku v roce 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010 (do dne doručení žádosti). V odůvodnění rozhodnutí správní orgán prvního stupně uvedl, že uzavírání smluv se společností _____ k zajištění dopravní obslužnosti území Středočeského kraje spadá do samostatné působnosti kraje. Středočeský kraj rozsah dopravní obslužnosti ve smlouvě specifikoval souborem linek a spojů a tomu odpovídající prokazatelnou ztrátou. Údaje o výši veřejné podpory poskytované Středočeským krajem na konkrétní linky 310612 Rakovník – Nové Strašecí – Praha a 310610 Rakovník – Nové Strašecí – Praha v požadovaných obdobích nejsou, v uzavřených smlouvách uvedeny, a nejsou patrné ani ve všech souvisejících podkladech. S ohledem na strukturu nákladů, rozsah provozu a nasazování autobusů na více autobusových linek z důvodu efektivního využití vozového parku, je obtížné tyto náklady detailně vyčíslit na konkrétní autobusovou linku, popřípadě spoj. Z výše uvedených důvodů správní orgán prvního stupně žádost o poskytnutí informací částečně odmítl, ve zbytku požadované informace sdělil (počet kilometrů na předmětné vnitrostátní autobusové lince).

Proti shora uvedenému rozhodnutí orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl, že je značně nepravděpodobné, že by kraj neznal výši dotací připadající na konkrétní linky nebo soubor linek, které vykazují do značné míry podobné charakteristiky. Odůvodnění povinného subjektu je nejen nepřesvědčivé, ale i nepřezkoumatelné, když není

zřejmé, jak tedy stanovuje kraj výši dotací, na základě jakých úvah a proč není možné určit výši takových dotací alespoň přibližně.

Žalovaný napadeným rozhodnutím ve spojení s opravným rozhodnutím ze dne 5.12.2011, č.j. MV-15182-12/ODK-2011, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení a uvedl, že se v první řadě zabýval tím, zda byl důvod pro částečné odmítnutí požadovaných informací, tj. zda povinný subjekt postupoval při jejich neposkytnutí v souladu se zákonem. Dle žalovaného lze odmítnout poskytnutí informace nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 a § 11 zákona o informacích, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom právě bude situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá, resp. nemá k dispozici. V tomto smyslu odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2.4.2008, č.j. 2 As 71/2007-56. Dále konstatoval, že pokud žadatel požaduje poskytnutí informace, kterou povinný subjekt nedisponuje a nemá povinnost ji mít a jestliže se tato informace vztahuje k působnosti osloveného povinného subjektu, nedává zákon žádnou odpověď, jak takovou žádost vyřídit. Dle názoru žalovaného by žádost měla být vyřízena rozhodnutím o odmítnutí žádosti, a to s ohledem na § 15 odst. 1 zákona o informacích, které ukládá vydat rozhodnutí kdykoli se žádosti nevyhovuje, přičemž jednou z takových situací je právě neexistence informace. Dále žalovaný konstatoval, že neexistenci požadovaných informací, popřípadě skutečnost, že správní orgán prvního stupně jakožto povinný subjekt těmito informacemi nedisponuje, dostatečně prokazují předložené smlouvy o závazku veřejné služby ve vnitrostátní veřejné dopravě a jejich dodatky, ze kterých je patrné, že povinný subjekt využil možnosti dané nařízením vlády č. 493/2004 Sb., kterým se upravuje prokazatelná ztráta ve veřejné linkové dopravě a kterým se konkretizuje způsob výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě nad financováním dopravní obslužnosti, uzavírat smlouvy, resp. stanovit prokazatelnou ztrátu na soubor linek veřejné linkové dopravy, nikoliv na jednotlivé autobusové linky. Pokud nebyla uložena taková povinnost zákonem, nelze po povinném subjektu požadovat, aby tyto dokumenty vlastnil. Povinný subjekt nedisponuje informacemi ve struktuře, v jaké jsou požadovány, resp. povinný subjekt disponuje informací kolik je veřejná podpora na stanovený okruh linek, rozepsaných na jednotlivé roky, stejně tomu je u kilometrů, nikoliv na jednotlivé linky. Tuto informaci by musel povinný subjekt vytvořit. K tomuto žalovaný poznamenal, že dle § 2 odst. 4 zákona o informacích se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. K tvrzení žalobce, že povinný subjekt by mohl uvést alespoň přibližnou kalkulaci na konkrétní linky, žalovaný uvedl, že tuto kalkulaci si může žalobce vypočítat sám, neboť má již všechny informace, které má i povinný subjekt. Jak žalovaný uvedl, důvodnou pochybnost o tom, že by povinný subjekt nedostatečně posoudil (ne)existenci požadovaných informací, nelze dovodit pouze z určité obecné pravděpodobnosti či očekávání. Důvodná je nepochybně jen taková pochybnost, již lze podložit relevantními argumenty právního charakteru, případně takovými okolnostmi a souvislostmi skutkové povahy, které samy o sobě zcela zjevně zpochybňují správnost postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

V daném případě soud rozhodl o věci bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Podle § 2 odst. 1 zákona o informacích jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

Podle § 2 odst. 4 zákona o informacích povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Ustanovení § 15 odst. 1 zákona o informacích stanoví, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Ustanovení § 16 odst. 4 zákona o informacích stanoví, že při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.

Podstatu sporu lze shrnout následovně – správní orgán prvního stupně, který je povinným subjektem ve smyslu 2 odst. 1 zákona o informacích, odmítl poskytnout žalobci informace specifikované ve výrokové části jeho rozhodnutí s odůvodněním, že tyto informace nemá, a proto je ani nemůže žalobci poskytnout. Žalobce byl naproti tomu přesvědčen o opaku, tedy že správní orgán prvního stupně těmito informacemi musel disponovat. K tomuto soud uvádí, že žalobce v podané žalobě namítal, že povinný subjekt požadovanými informacemi disponovat *musí*. Ačkoli to žalobce výslovně neuvádí, soud z celkového vyznění žaloby dovodil, že tímto nemá žalobce na mysli pouze svoje přesvědčení o tom, že povinný subjekt má tyto informace fakticky k dispozici, ale i skutečnost, že by je minimálně mít k dispozici měl, tedy že jako povinný subjekt má povinnost takovými informacemi disponovat („... , že s nimi musí Krajský úřad Středočeského kraje počítat, jednak by je měl získávat z přehledů a dokumentů přikládaných společností k prokázání ztráty a jednak tyto informace musí mít Krajský úřad Středočeského kraje k tomu, aby mohl posoudit, zda-li je nutné danou linku dotovat a musí být schopen podle takových informací i posoudit, zda-li výše vyplácené veřejné podpory je v pořádku“)

Soud zjistil, že správní spis žalobcem požadované informace neobsahuje. Smlouvy o závazku veřejné služby obsahují pouze informace vztahující se k souboru linek jako celku a nikoli informace týkající se jednotlivých linek. Ani z jiných dokumentů, jež jsou součástí správního spisu, požadované informace nevyplývají. Soud k tomuto uvádí, že obsah správního spisu tedy nijak nepřisvědčuje tvrzení žalobce o faktické existenci požadovaných informací a ani zákon soudu nikterak neumožňuje zpochybňovat či vyvracet pravdivost argumentace povinného subjektu, že požadovanou informaci ve své dispozici nemá (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19.11.2014, č.j.: 9 A 65/2013 – 22).

Soud tedy vycházel při svém rozhodování ze skutečnosti, že povinný subjekt předmětnými informacemi nedisponoval. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. ve svém rozsudku ze dne 9.2.2012, č.j.: 1 As 141/2011-76, uvedl, že „*prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace s tím, že by šlo o vytvoření*

nových informací, je logicky skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje. Dalším důležitým předpokladem je to, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat“, se soud zabýval otázkou, zda správní orgán prvního stupně jakožto povinný subjekt měl povinnost žalobcem požadovanými informacemi disponovat. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném rozhodnutí „i v případě, že by poskytnutí požadovaných informací pro správní orgán objektivně představovalo nutnost vytvořit novou informaci, tedy může nastat situace, v níž správní orgán nebude oprávněn poskytnutí takových informací odepřít. Nerespektováním povinnosti evidovat požadované informace se nemůže zbavit své povinnosti předmětné informace poskytovat; vytvářením takových informací by pouze napravoval své dřívější pochybení.“

Soud při posouzení této otázky vycházel z následujících právních předpisů:

Ustanovení § 2 nařízení vlády č. 493/2004 Sb., kterým se upravuje prokazatelná ztráta ve veřejné linkové dopravě a kterým se konkretizuje způsob výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě nad financováním dopravní obslužnosti (dále jen „nařízení vlády č. 493/2004 Sb.“), stanoví, že prokazatelná ztráta se vztahuje buď na jednotlivé spoje, na linku, podíl kilometrů linky nebo na soubor linek veřejné linkové dopravy, provozovaných dopravcem v důsledku zajištění dopravní obslužnosti plněním závazků veřejné služby.

Ustanovení § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 493/2004 Sb. stanoví, že dopravce si prokazatelnou ztrátu za předchozí období sám vypočte a výpočet prokazatelné ztráty doloží příslušnému dopravnímu úřadu propočtem a dokladem "Výkaz nákladů a tržeb z přepravní činnosti" (dále jen "doklad"). Odst. 2 stanoví, že propočet a doklad uloží dopravní úřad po dobu následujících 3 let od okamžiku úhrady prokazatelné ztráty dopravci.

Ustanovení § 5 odst. 1 nařízení vlády č. 493/2004 Sb. stanoví, že výpočet předběžného odborného odhadu prokazatelné ztráty předkládaného dopravcem provede dopravce sám podle vlastních výsledků z provozování veřejné linkové dopravy v předchozím kalendářním roce nebo, pokud jde o období kratší než 1 rok, za období, v němž veřejnou linkovou dopravu provozoval.

Ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silniční dopravě“) k rozhodnému dni stanovilo, že závazek poskytovat veřejné služby ve veřejné linkové dopravě vzniká na základě písemné smlouvy, kterou s dopravcem uzavírá kraj.

Předmětem smluv o závazku veřejné služby ve veřejné linkové dopravě mezi povinným správním orgánem prvního stupně a společností, byl závazek dopravce provozovat linkovou osobní dopravu jako závazek veřejné služby podle § 19 zákona o silniční dopravě, spočívající v zajištění základní dopravní obslužnosti území Středočeského kraje provozováním veřejné linkové dopravy souborem linek. Předmětné smlouvy (a jejich dodatky) tedy obsahují informace vztahující se na celý soubor linek, tedy ekonomicky oprávněné náklady na 1 kilometr, upravený přiměřený zisk, cenu dopravního výkonu na 1 kilometr, prokazatelnou ztrátu na jeden kilometr, ujeté kilometry za konkrétní rok, prokazatelnou ztrátu za konkrétní rok. Z právních předpisů nijak nevyplývá povinnost správního orgánu, aby v případě, že smlouvu uzavírá s dopravcem na celý soubor linek, disponoval i informacemi vztahujícími se na jednotlivé konkrétní linky, které jsou v tomto souboru obsaženy. Není samozřejmě vyloučeno, že v průběhu uzavírání smluv dopravce správnímu orgánu předložil podrobnější informace týkající se jednotlivých linek, ovšem

zákon nijak neukládá správnímu orgánu, aby tyto podklady schraňoval do budoucna. Žalobce ve své replice ze dne 4.1.2012 uvedl, že zdrojem jím požadovaných informací musejí být minimálně přehledy a dokumenty, kterými dokládá společnost Středočeskému kraji ztrátu, kterou požaduje uhradit. S tímto závěrem se soud neztotožnil. Z právních předpisů nikterak nevyplyvá povinnost kraje požadovat od dopravce přehledy a dokumenty o jednotlivých linkách, jež tvoří soubor linek, na něž byla smlouva o veřejném závazku uzavřena. Není nijak nepředstavitelné, že by dopravce předkládal kraji veškeré potřebné informace k celému souboru linek a nerozepisoval je tak konkrétně k jednotlivým linkám. Soud nepochybuje o tom, že by se žalobcem požadované informace daly přibližně zjistit, resp. dovodit z informací, jimiž kraj disponuje, nicméně v takovém případě by se již jednalo o vytváření nových informací, což je nad rámec zákonné povinnosti povinného subjektu.

Pokud správní orgán jakožto povinný subjekt uvádí na, že předmětnými informacemi nedisponuje, soud nemá důvod toto tvrzení zpochybňovat, když zákon neukládá dopravci povinnost poskytovat kraji při uzavírání smluv o závazku veřejné dopravy konkrétní informace k jednotlivým linkám. Rozhodující je to, zda měl povinný subjekt povinnost tyto informace mít k dispozici a k tomuto závěru soud ze shora uvedených důvodů nedospěl.

Námítku žalobce týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí kvůli znění jeho výroku soud posoudil jako nedůvodnou. Je pravdou, že výrok napadeného rozhodnutí byl zmatečný, nicméně tuto vadu žalovaný napravil opravným rozhodnutím ze dne 5.11.2011, č.j. MV-15182-12/ODK/2011. Soud se neztotožnil se závěrem žalobce, že nelze vadu původního výroku napadeného rozhodnutí opravným rozhodnutím zhojit. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyplynul záměr žalovaného odvolání zamítnout a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdit, jednalo se tedy o zřejmou nesprávnost, kterou lze napravit opravným rozhodnutím dle § 70 věty druhé správního řádu.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. června 2015

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Horáčková